

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΤΑΛΙΑΣ κ.κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣ ΕΠΙΣΚΟΠΙΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ
ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΤΗΣ ΠΑΛΑΙ ΠΟΤΕ ΔΙΑΛΑΜΨΑΣΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΘΕΡΜΩΝ
κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ ΦΑΣΙΟΛΟ
(Βενετία, Ἱερός Καθεδρικός Ναός Ἀγίου Γεωργίου
τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων, 8 Δεκεμβρίου 2022)

----- . -----

Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Θερμῶν κύριε Ἀθηναγόρα!

Μέ τήν Χάριν τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη μέ τήν πρόβλησίν σου ἀπό τήν Ταπεινότητά μου, ὡς τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου καί Ποιμενάρχου σου, τήν ἐγκρισιν καί εὐλογίαν τοῦ προσκυνητοῦ Αὐθέντου καί Δεσπότη μας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Βαρθολομαίου καί τήν κανονικήν ψῆφον τῆς περὶ τήν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ἐξελέγης Ἐπίσκοπος τῆς Μητρὸς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως-Νέας Ρώμης, ὑπὸ τόν ψιλόν τίτλον τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Θερμῶν. Ὁ τίτλος αὐτός ἐπελέγη πρὸς τιμὴν τοῦ ἀπὸ Θερμῶν Μητροπολίτου Αὐστρουγγαρίας καί Ἐξάρχου Ἰταλίας ἀειμνήστου Χρυσοστόμου Τσίτερ, τόν ὁποῖον οὗτος ἔφερεν ἐπὶ ὀκτώ (8) ἔτη ἐδρεύων εἰς τήν Βιέννην καί ὑπὸ τό ὠμοφρόριον τοῦ ὁποίου διηκόνησα ὡς ἱερεὺς εἰς τήν Βενετίαν ἐπὶ διετίαν.

Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε,

Πρὶν νά εἰσέλθης εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ Ἀγίου Θυσιαστηρίου, στήθητι πρὸ τῆς Ὁραίας καί Βασιλικῆς Πύλης αὐτοῦ μέ μεγάλην προσοχήν καί φόβον Θεοῦ, διότι ὁ τόπος αὐτός εἶναι ἅγιος καί φοβερός. Καί εἶναι ἅγιος καί φοβερός, διότι εἰς αὐτόν τελεσιουργεῖται τό ἀπολυτρωτικόν μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας, μέ ἐπίκεντρον καί ἀποκορύφωσιν τήν τέλεσιν τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἀπὸ τόν κανονικόν τοπικόν Ἐπίσκοπον ὑπὲρ τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Παράλληλα αὐτήν τήν ὥραν τελεσιουργεῖται καί τό μυστήριον τῆς κανονικῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς καί τῆς προσωπικῆς σου Πεντηκοστῆς.

Ἡ στιγμή εἶναι ὄντως μεγάλη, ἁγία καί φοβερά δι' ὅλους μας. Ἀλλά πρὸ πάντων δι' ἐσέ τόν προσερχόμενον. Θά προσέθετον δέ καί θά ἐτόνιζον

ὅτι εἶναι καί ὅλως ἀνέλπιστος καί ἀναπάντεχος δι' ἐσέ προσωπικά. Εἶναι, κυρίως, στιγμή ἀκροάσεως, μέ σιωπῇν, περισυλλογῇν καί ταπείνωσιν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του διά τοῦ στόματος τοῦ χειροτονοῦντός σε κυριάρχου Μητροπολίτου καί Ποιμενάρχου σου.

Εἰς τήν Ἁγίαν Ὁρθοδοξίαν μας διά τῆς σιωπῆς βιοῦται καί τιμᾶται τό Μυστήριον καί διά τῆς ταπεινώσεως ἐλκύεται ἡ Θεία Χάρις. Αὐτήν τήν φρικτήν καί ἁγίαν καί ἱεράν ὥραν οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν οἱ μεγάλοι λόγοι, σκέψεις καί ἰδέαι. Καθίστασαι Ἐπίσκοπος καί οὐχί "βλαχοδήμαρχος", διά νά χρησιμοποιήσω μίαν ἔκφρασιν, λίαν ἐπιτυχή, καί ἱστορικήν θά ἔλεγον, ἀπό προσφώνησιν εἰς ἐπισκοπικήν χειροτονίαν τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος καί Πρωτάνεως τῆς Μεγάλης Σχολῆς τοῦ ἀειφώτου Φαναρίου κυροῦ Μελίτωνος Χατζῆ, τοῦ μεγαλυτέρου Φαναριώτου Ἱεράρχου τῶν κάτω χρόνων.

Καθίστασαι εἰς τύπον καί τόπον καί ἔργον Χριστοῦ. Διά τοῦτο σιώπα καί ἄκουσε μέ πολλήν ταπείνωσιν, προσοχήν, περισυλλογῇν καί φόβον μίαν ἄλλην γλῶσσαν, ἡ ὁποία εἶναι ἐκείνη πού ἐντός ὀλίγων λεπτῶν θά πέσῃ κατεπάνω σου: τήν πυρίνην γλῶσσαν τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Καί αὐτήν τήν πυρίνην γλῶσσαν τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, πού "συγκροτεῖ ὅλον τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας", "ἀναδεικνύει τοὺς ἀλιεῖς εἰς θεολόγους" καί "πάντοτε θεραπεύει τὰ ἀσθενῆ καί τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ", μεταγλωττίζων, σοῦ λέγω καί σοῦ τονίζω καί σέ καλῶ νά βάλῃς καλά καί βαθέως εἰς τόν νοῦν καί τήν καρδίαν σου τά κάτωθι:

Ἡ ἁγία ἐπισκοπική ἀξία δέν εἶναι ἔπαθλον καί ἐπιβράβευσις. Εἶναι δωρεά καί χάρις.

Δέν εἶναι στέφανος εἰς τό τέλος κάποιου δρόμου, ἀλλά ἐκκίνησις εἰς ὁδόν ἀγῶνος καί ἀγωνίας, μαρτυρίας καί μαρτυρίου.

Δέν εἶναι ἐξουσία καί ἐπιβολή. Εἶναι διακονία καί χρέος, πού ἐκπληροῦνται ἀθόρυβα καί ταπεινά, χωρίς τυμπανοκρουσίες καί ἐπιδείξεις, "λάθε" ἢ "λάθρα" κατά τό ἀξίωμα τῆς Σχολῆς τοῦ ἀρχαίου Ἑλλήνος φιλοσόφου Ἐπικούρου, διά νά βεβαιώσῃ, τρεῖς αἰῶνας μετά, ὁ Κύριος καί Σωτήρ μας Ἰησοῦς Χριστός: "καί ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτός ἀποδώσῃ σοι ἐν τῷ φανερῷ" (Μτθ 6, 4).

Δέν εἶναι ἱεραρχική ἀνάβασις καί προαγωγή καί οὔτε διάκρισις καί καταξιώσις καί ἐξασφάλισις προσωπική. Φαίνεται προαγωγή, ἀλλά οὐσιαστικά εἶναι ὑποβίβασις. Ὑποβιβάζεσαι εἰς διάκονον, κατ' ἐξοχήν

διάκονον, ὥς εἰς τὴν προᾶξιν τυγχάνει καὶ θά πρέπει νά εἶναι ὁ ἀληθινός Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Δέν εἶναι ἀνάπαυσις, ἀλλά ἐγρήγορσις καὶ ἐκκίνησις. Εἶναι κάθοδος εἰς ἀγωνιστικόν στάδιον. Καλεῖσαι νά ἀγωνισθῇς καὶ νά τρέξης μέ διπλασίαν καὶ τριπλασίαν ταχύτητα ἀπό ἐκείνην πού ἐτρεχες καὶ ἀγωνίζεσο ὥς πρεσβύτερος.

Ἡ μήτρα πού θά τεθῇ σήμερον εἰς τὴν κεφαλὴν σου, δηλώνει τόν ἀκάνθινον στέφανον τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μὴν λησμονῆς ὅτι καθίστασαι Ἐπίσκοπος τῆς μαρτυρικῆς Μητρὸς καὶ Τροφῶ τοῦ Γένους τῶν Ρωμαίων Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου. Καί σοῦ λέγω καὶ τονίζω καὶ ὑπογραμμίζω τοῦτο, διότι ἡ ιδιότης τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἶναι πολὺ ἰδιαίτερα. Ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Φαναρίου, τοῦ πανιέρου Κέντρου τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας, ἐκτός ἀπό λειτουργός καὶ κήρυξ τοῦ σωτηρίου Πάθους καὶ τῆς ζωοποιοῦ Ἀναστάσεως τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως καὶ Ἀρχιποίμενος Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου τύπος καὶ ὑπογραμμός καλεῖσαι νά καταστῇς διὰ τῆς πανσθενουργοῦ Χάριτος, εἶναι ταυτόχρονα καὶ φύλαξ, φρουρός καὶ μεταδότης τῶν ἱερῶν παραδόσεων τοῦ εὐσεβοῦς Ρωμαϊκοῦ Γένους μας, εἰς τό ὅποιον εἰσῆλθες πρό εἴκοσι ὀκτώ (28) ἐτῶν γενόμενος Χριστιανός Ὁρθόδοξος, καὶ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Βασιλευούσης τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς Κυρίας Θεοτόκου Πόλεως, τῆς καὶ Νέας Ρώμης.

Καί κάτι τελευταῖον καὶ πολὺ σημαντικόν! Ὡς Ἀρχιερεὺς τοῦ Ἀγιωτάτου, Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου εἰς τόν ἐν Ἰταλία Ἀμπελῶνα αὐτοῦ λαμβάνεις τὴν ἱεράν παρακαταθήκην τῆς διαφυλάξεως καὶ τῆς διατηρήσεως εἰς τό ἀκέραιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, ἐνότητος καὶ εἰρήνης, διὰ τῆς ὑπακοῆς καὶ ἀφοσιώσεώς σου εἰς τόν κυριάρχην Μητροπολίτην καὶ Ποιμενάρχην σου, δηλαδή τὴν Ταπεινότητά μου, τοῦ ὁποίου καθίστασαι βοηθός ἐπίσκοπος καὶ εἰς τόν ὅποιον ὀφείλεις τὴν εἰσοδόν σου εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν, τόν ἱερόν αὐτῆς Κλῆρον καὶ τὴν σημερινήν προσωπικήν σου Πεντηκοστήν καὶ μετὰ τοῦ ὁποίου γνωρίζεσαι ἀπὸ τριάκοντα (30) καὶ πλέον ἐτῶν. Σέ ἐνθυμοῦμαι, ὥς Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεώς μας, νά διακονῇς εἰς τό ἱερόν βῆμα τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς Τεργέστης τόν ἀείμνηστον Ἀρχιμανδρίτην π. Τιμόθεον Ἐλευθερίου, τοῦ ὁποίου ἡ ψυχὴ ἀγάλλεται καὶ συγχαίρει ἀπὸ τόν οὐρανόν, μαζί μέ τούς μακαριστοὺς γονεῖς σου, οἱ ὅποιοι ἀπὸ τῆς νεανικῆς σου ἡλικίας σέ ἀνέθεσαν εἰς αὐτόν.

Πρόσελθε λοιπόν! Ὁ Παράκλητος τοῦ Ἑλέους καί τῶν Οἰκτιρμῶν νά σέ φωτίσῃ καί νά εἶναι ὁδηγός εἰς ὅλην τήν ἀρχιερατικήν σου ζωήν καί διακονίαν, ὥστε νά μήν φρονῇς τά ἑαυτοῦ, τά ὁποῖα συνήθως εἶναι μάταια καί ψυχοφθόρα, ἀλλά τά τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του, ὅπως αὐτά ἐκφράζονται διά τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου καί Ποιμενάρχου σου, γενόμενος Ἐπίσκοπος ἄξιος τῆς ἐπιλογῆς, τῆς ἐμπιστοσύνης, τῶν προσδοκιῶν καί τῶν ἐλπίδων αὐτοῦ, ἀλλά καί τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας. Μόνον διά τῆς σωζούσης ὑπακοῆς καί ταπεινώσεως θά παραμείνης χαριτωμένος, δέν θά σέ ἐγκαταλείψῃ ἡ Θεία Χάρις καί θά ἀξιωθῇς νά ἀκούσῃς τῆς μακαρίας ἐκείνης Κυριακῆς φωνῆς: "εὖ δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ, εἰσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου". Γένοιτο!